

Lovforslag nr. L 142

Folketinget 2011-12

Fremsat den 29. marts 2012 af social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup)

Forslag

til

Lov om ændring af lov om retssikkerhed og administration på det sociale område

(Børnerådets fortalervirksomhed)

§ 1

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 656 af 15. juni 2011, som ændret ved § 11 i lov nr. 434 af 8. maj 2006 og § 4 i lov nr. 152 af 28. februar 2012, foretages følgende ændring:

1. § 88 affattes således:

»§ 88. Social- og integrationsministeren nedsætter et børneråd, som skal virke som fortaler for børn. Rådet er uafhængigt og tværfagligt sammensat. Som led i sin fortalervirksomhed skal rådet informere og rådgive regering og Folketing om børns forhold i samfundet samt arbejde på at sikre

børns rettigheder. Rådet har endvidere til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark. Rådet skal inddrage børns synspunkter i sit arbejde og kan som led i sin fortalervirksomhed anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at måtte aflægge dem besøg.

Stk. 2. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed. Social og integrationsministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2012.

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

Indholdsfortegnelse

1. Lovforslagets baggrund og formål
2. Gældende ret
3. Overvejelser bag lovforslaget
4. Lovforslagets indhold
5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige
6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.
7. Administrative konsekvenser for borgerne
8. Miljømæssige konsekvenser
9. Forholdet til EU-retten
10. Hørte myndigheder og organisationer
11. Sammenfattende skema

1. Lovforslagets baggrund og formål

I forbindelse med satspuljeforhandlingerne for 2012 blev der indgået en politisk aftale om at afsætte midler til at styrke Folketingets Ombudsmands børnefaglige kompetencer og ressourcer samt til at styrke Børnerådets fortalervirksomhed. På den baggrund ønsker regeringen at præcisere Børnerådets fortalervirksomhed for børn i samfundet ved, at tydeliggøre rådets virke som fortaler i lovtæksten. Med nærværende lovforslag tydeliggøres således, at rådet som led i sin fortalervirksomhed skal informere og rådgive regering og Folketing om børns forhold i samfundet samt arbejde på at sikre børns rettigheder. Rådet, der er uafhængigt og tværfagligt sammensat, har til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark. Endvidere tydeliggøres, at rådet kan inddrage børns synspunkter i sit arbejde, og at rådet som led i sin fortalervirksomhed kan anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at aflægge besøg. Formålet er at styrke Børnerådets funktion som officielt talerør for alle børn med henblik på at fremme deres rettigheder.

Der henvises til bemærkningerne til lovforslagets enkelte bestemmelser.

2. Gældende ret

Børns rettigheder varetages i dag af en række instanser, som hver i sær udfylder funktioner på området vedrørende fortalervirksomhed, vejledning og rådgivning, tilsyn og klage samt en ombudsmandsfunktion.

2.1 Fortalervirksomhed (Børnerådet).

Børnerådet er et uafhængigt og tværfagligt sammensat råd, der arbejder på at sikre børns rettigheder og på at informere om børns forhold i samfundet, jf. retssikkerhedslovens § 88 og BEK nr. 458 af 15/05/2006, hvoraf Børnerådets opgaver fremgår. Børnerådet skal bl.a. som led i sin fortalervirksom-

hed påpege forhold i samfundsudviklingen generelt, som kan have en uhensigtsmæssig indvirkning på børns udviklingsmuligheder, herunder set i lyset af bestemmelserne og intentionerne i FN's Konvention om Barnets Rettigheder. Endvidere skal Børnerådet efter bekendtgørelsen rådgive Folketinget, ministre og centrale myndigheder i forbindelse med lovgivningsinitiativer og andre initiativer, der har betydning for børns opvækstvilkår, herunder påpege forhold i lovgivningen m.v. hvor børns rettigheder ikke tilgodeses. Endelig skal Børnerådet formidle information om børn og tale deres sag i den offentlige debat, herunder arbejde for at give børn bedre muligheder for at deltage i debatten og påvirke samfundsudviklingen. Børnerådet kan endvidere tage generelle temaer op til behandling, og herunder anmode offentlige myndigheder om at redegøre for politiske beslutninger og administrativ praksis på områder, der ligger inden for temaerne. I forbindelse med lovgivningsinitiativer og andre initiativer, der har betydning for børns opvækstvilkår, vil Børnerådet blive hørt. Børnerådet kan ikke tage konkrete klagesager op til behandling.

2.2. Vejledning og åben anonym rådgivning

Kommunalbestyrelsen har efter servicelovens § 11, stk. 1 og 2, pligt til at oprette åben anonym rådgivning for børn og unge og deres familier. Almindelig rådgivning efter servicelovens § 11, stk. 1 og 2, kræver ikke, at der foreligger tilladelse fra forældremyndighedsindehaveren. Et barn eller en ung har således ret til åben og anonym rådgivning på lige fod med forældremyndighedsindehaveren. Der er ingen aldersgrænse for retten til rådgivning. Som myndighed har kommunalbestyrelsen pligt til at oplyse barnet eller den unge om rettigheder og klagemuligheder.

Alle offentlige myndigheder har en vejledningsforpligtelse over for alle borgere i forhold til de områder, som hører under deres ressortområde.

Den private organisation Børns Vilkår supplerer kommunalbestyrelsens arbejde via tilbud om anonym og åben rådgivning til børn og unge via »BørneTelefonen« siden 1987. I 2009 fik Børns Vilkår endvidere tildelt det fælles europæiske gratistelefonnummer 116 111, som EU har oprettet til nationale børnerådgivninger i alle EU's medlemslande. Dette betyder, at børn og unge kan ringe gratis og anonymt til BørneTelefonen, da opkaldet ikke kan identificeres på telefonregningen. Ifølge Børns Vilkår blev der gennemført i alt 17.171 rådgivninger i 2010 for børn og unge via BørneTelefonen, der i dag er kendt blandt 82 % af målgruppen (børn i alderen 10-17 år, Gallup 2010).

Derudover findes der en række andre private organisationer, der også driver rådgivningsfunktioner for børn og unge og som informerer børn og unge om deres rettigheder via hjemmesider, undervisningsmateriale og kampagner m.v.

2.3. Tilsyns- og klagemyndigheder

Det er i dag kommunalbestyrelsen, som efter servicelovens § 146 skal føre tilsyn med børn, der opholder sig i kommunen, herunder også dem, der opholder sig i dagtilbud eller skole, eller som f.eks. er anbragt på opholdssteder eller døgninstitutioner. Desuden fører kommunalbestyrelsen tilsyn med de institutioner, der er beliggende i kommunen. Efter ombudsmandsloven kan ombudsmanden desuden i dag aflægge besøg på opholdssteder og døgninstitutioner og afgive udtalelser om forholdene på disse steder.

På området for udsatte børn og unge har forældremyndighedsindehaveren mulighed for at klage over afgørelser efter serviceloven, jf. servicelovens § 166, til det sociale nævn. Herudover kan forældremyndighedsindehaveren samt børn og unge over 12 år klage over en række specifikke afgørelser til det sociale nævn, jf. servicelovens § 167, samt til Ankestyrelsen, jf. servicelovens § 168.

Efter servicelovens § 65 har Ankestyrelsen mulighed for at tage sager op af egen drift. Det betyder, at Ankestyrelsen kan tage en sag op, uanset at ingen har klaget i sagen. Det kan eksempelvis være, hvis en borger gør Ankestyrelsen opmærksom på et bestemt barn med problemer, eller hvis Ankestyrelsen bliver opmærksom på en sag via medierne. Ankestyrelsen kan på baggrund heraf selv træffe afgørelse i sagerne eller pålægge kommunen at træffe en afgørelse. Ankestyrelsen har mulighed for at gå ind i den materielle vurdering i sagerne.

2.4. Ombudsmandsfunktion

Folketingets Ombudsmand vælges af Folketinget og skal kontrollere statslige og kommunale myndigheder og andre offentlige forvaltningsmyndigheder, jf. lov nr. 473 af 12/06/1996. Ombudsmanden kan behandle klager over forvaltningsmyndighedernes afgørelser og deres behandling af borgere i alle aldre og sager på alle områder. Herudover kan ombudsmanden tage sager op på eget initiativ og iværksætte generelle undersøgelser af en myndigheds behandling af sager. Folketingets Ombudsmand kan også inspicere enhver institution og ethvert tjenestested, der hører under ombudsmandens virksomhed, herunder navnlig på steder, hvor borgere er berøvet deres frihed, dvs. fængsler, psykiatriske hospitaler, sikrede institutioner og lign. Ombudsmanden kan ikke behandle klager over forhold, der kan indbringes for en højere forvaltningsmyndighed, før denne myndighed har truffet afgørelse. Desuden kan ombudsmanden ikke træffe bindende afgørelser, men alene fremsætte kritik, afgive henstillinger og i øvrigt fremsætte sin opfattelse af en sag.

3. Overvejelser bag lovforslaget

Lovforslaget har til formål at sikre alle børn en stemme i forhold til myndigheders beslutninger om børns forhold ved at tydeliggøre og styrke Børnerådets virke som fortaler for børn. Forslaget skal ses i sammenhæng med ønsket om samlet set at styrke børns vilkår og retsstilling, som ud over at

styrke Børnerådets fortalervirksomhed også skal sikre, at børn får bedre mulighed for at få individuelle klager behandlet af en åben og uafhængig instans, samt ved at sikre, at børn, som supplement til kommunalbestyrelsens rådgivningsforpligtelse, kan få adgang til åben og anonym rådgivning via én indgang.

Den samlede styrkelse har således til formål at fremme og beskytte børns rettigheder i henhold til FN's Konvention om Barnets Rettigheder og består af tre elementer:

3.1 Styrket fortalerfunktion om børns rettigheder under Børnerådet

Styrkelsen af Børnerådets fortalervirksomhed har til hensigt at tydeliggøre og styrke rådets nuværende funktion, således at børns rettigheder fremmes ved at give børn en klar stemme i den offentlige debat samt over for Folketing, regering og centrale myndigheder. Konkret skal Børnerådet bl.a.:

- rådgive regering og Folketing om børns forhold i samfundet samt arbejde på at sikre børns rettigheder,
- påpege forhold i lovgivningen og administrativ praksis, hvor børns vilkår og rettigheder ikke tilgodeses tilstrækkeligt i forhold til FN's konvention om Barnets Rettigheder,
- vurdere og informere om udviklingen i børns opvækstvilkår,
- samarbejde med myndigheder, institutioner, organisationer om forbedring af børns vilkår,
- inddrage børns synspunkter i sit arbejde og anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at aflægge dem besøg.

Det bemærkes, at Børnerådets besøg på institutioner har til formål at kvalificere rådets muligheder for at opnå viden og læring gennem besøg på steder, hvor børn opholder sig, og f.eks. ikke at udøve tilsynsvirksomhed ift. konkrete institutioner eller børn. Der henvises til bemærkningerne til forslagens enkelte bestemmelser.

Endvidere skal der ske en udbygning af Børnerådets hjemmeside i forhold til børns rettigheder, som skal sikre en yderligere adgang til vejledning om, hvordan de kan klage og få hjælp i det offentlige system. Hjemmesiden skal oplyse om børns muligheder for at kunne klage til bl.a. Statsforvaltningen (Det Sociale Nævn), Ankestyrelsen og Folketingets Ombudsmand. Hjemmesiden skal endvidere henvise til BørneTelefonen, der kan være behjælpelig med at rådgive og viderestille henvendelser til relevante myndigheder og organisationer, herunder Folketingets Ombudsmand. Hjemmesiden skal også henvise til andre relevante organisationer på området.

3.2 Styrket klagefunktion for børn på alle områder under Folketingets Ombudsmand

Styrkelsen af Folketingets Ombudsmand har, med oprettelsen af et særligt børnefagligt kontor, til formål at beskytte børns rettigheder ved at sikre en lettere tilgængelighed for

børn og unge til Ombudsmanden, bl.a. ved at sikre, at Folketingets Ombudsmand også henvender sig direkte til børn. Samtidig vil Folketingets Ombudsmand kunne fremme børns rettigheder ved at følge udviklingen i implementeringen og sikringen af børns rettigheder og eventuelt fremsætte kritik, afgive henstillinger og i øvrigt fremsætte sin opfattelse af en sag i de tilfælde, hvor børns rettigheder ikke sikres. Dette vil Ombudsmanden bl.a. kunne gøre ved at rejse generelle egendriftssager og foretage egen-driftsundersøgelser i de tilfælde, hvor det anses for nødvendigt.

Den centrale funktion under Ombudsmanden vil således være:

- At behandle klager der vedrører børn i sager, hvor forvaltningen har truffet en afgørelse
- At aflægge besøg på institutioner, hvor børn opholder sig og føre kontrol med myndigheder i forhold, der vedrører børn, herunder tage sager op af egen drift samt gennemføre generelle undersøgelser
- At medvirke til at overvåge implementeringen af børns rettigheder i henhold til FN's konvention om Barnets Rettigheder i lovgivningen og i myndigheders praksis

3.3 Etablering af »Én indgang« for konkret rådgivning af børn og unge via Børns Vilårs BørneTelefon.

Styrkelsen af BørneTelefonen har til formål at sikre én fælles indgang til anonym rådgivning, hvor alle børn og unge kan søge om rådgivning og vejledning, herunder vejledning om regler og om hvilke myndigheder, de evt. kan klage til (Kommunen, Folketingets Ombudsmand, Statsforvaltning (Det Sociale Nævn) og Ankestyrelsen mv.) eller til andre relevante frivillige rådgivninger for specifikke målgrupper.

Den samlede styrkelse af instanserne på området modsvarer FN's Børnekomites anbefalinger fra 2011 om, at der i Danmark bør være en stærk fortalervirksomhed for FN's konvention om barnets rettigheder samt en åben uafhængig instans, som kan monitorere implementeringen af børns rettigheder, og som kan behandle individuelle klager fra børn. Den samlede styrkelse af henholdsvis Børnerådet, Folketingets Ombudsmand og Børns Vilkår skal således medvirke til at fremme og beskytte børns rettigheder i samfundet. Instanserne skal sikre koordinering af indsatsen, herunder en hensigtsmæssig henvisningspraksis instanserne i mellem, så det sikres, at børn vejledes bedst muligt. Endvidere skal det sikres, at der sker en hensigtsmæssig vidensdeling mellem instanserne med henblik på at sikre gensidig læring. Folketingets Ombudsmand tager i den forbindelse initiativ til, at de relevante instanser aftaler en model for, hvordan samarbejde vedr. dette kan organiseres.

Social- og Integrationsministeriet vil følge op på ordningen medio 2014.

4. Lovforslagets indhold

Lovforslaget har til hensigt at præcisere og styrke Børnerådets virke som fortalere. Med forslaget ændres § 88 således,

at Børnerådets overordnede virke som fortalere for børn præciseres i lovteksten, og således ikke længere fremgår alene af bekendtgørelsen. Med forslaget præciseres, at Børnerådet har til opgave at virke som fortalere for børn ved at rådgive regering og Folketing. Det tydeliggøres herefter, at Rådet, som i forhold til sit virke er uafhængigt og tværfagligt sammensat, har til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark. Rådet kan inddrage børns synspunkter i sit arbejde. Målet er at sikre, at børns rettigheder er kendte, og at deres ret til indflydelse gøres gældende på alle områder, som vedrører deres hverdag og trivsel, herunder også i spørgsmål om ny lovgivning. Det forudsætter, at børn og unge sikres en klar stemme i samfundet, som kan fremme deres rettigheder og behov. En stærk fortalervirksomhed forudsætter børnefaglige kompetencer, som bygger på viden om, hvordan børns rettigheder administreres i praksis af myndigheder og andre relevante institutioner, hvor børn opholder sig. Det tydeliggøres derfor også som noget nyt i forhold til den gældende bekendtgørelse, at Børnerådet som led i sin fortalervirksomhed kan anmode om at aflægge besøg på institutioner, hvor børn opholder sig. Formålet er at give rådet mulighed for at indhente konkret, aktuel viden om børns opvækstvilkår, herunder også om de børn, som ikke så ofte selv kommer til orde i debatten.

5. Økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige. Rådet tilføres efter aftale mellem satspuljepartierne 2 mio.kr. årligt fra 2012 og frem til styrkelse af rådets opgaver, jf. også satspuljeaftalen for 2012. Lovforslaget økonomiske konsekvenser skal forhandles med kommunerne.

6. Økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet mv.

Lovforslaget har ikke økonomiske og administrative konsekvenser for erhvervslivet.

7. Administrative konsekvenser for borgerne

Lovforslaget har ikke administrative konsekvenser for borgerne.

8. Miljømæssige konsekvenser

Lovforslaget har ikke miljømæssige konsekvenser.

9. Forholdet til EU-retten

Forslaget indeholder ingen EU-retlige aspekter.

10. Hørte myndigheder og organisationer

3F - Fagligt Fælles Forbund, Advokatrådet, Ankestyrelsen, Børn og Familier, Børne- og kulturchefforeningen, Børnerådet, Børnesagens Fællesråd, Børns Vilkår, Dansk Arbejdsgig-

verforening, Dansk Børne- og Ungdomspsykiatrisk Selskab, Dansk Erhverv, Dansk Industri, Dansk Socialrådgiverforening, Dansk Psykiatrisk Selskab, Dansk Psykologforening, Danske Regioner, Dansk Sygeplejeråd, Danske Handicaporganisationer, Det Centrale handicapråd Den Danske Dommerforening, Direktorat for kriminalforsorg, Familiestyrelsen, FOA - Fag og Arbejde, BUPL - Forbundet af Pædagoger og Klubfolk, Foreningen af Danske Døgninstitutioner, Foreningen for ledere af sundhedsordninger for børn og unge, fagligt selskab for sundhedsplejersker, Foreningen af Socialchefer i Danmark, Foreningen af Statsforvaltningsjurister, ForældreLANDSforeningen, HK/kommunal, Institut for Menneskerettigheder, Kennedy Centret, Kommunernes Landsforening, Kristelig Fagbevægelse

Kristelig forening for bistand for Børn og Unge, Landsforeningen af Aktive Bedsteforældre, Landsforeningen BO-PAM, Landsforeningen af Kvindekrisecentre, Landsforeningen af Opholdssteder, og Skole- og Behandlingstilbud, Lægeforeningen, Danmarks Lærerforening, Lærernes Centralorganisation, Plejefamiliernes Landsforening, Rigsadvokaten, Red Barnet, Socialpædagogernes Landsforbund, Statsforvaltningerne, Sundhedsstyrelsen, TABUKA, Landsforeningen af ungdomsskoleledere, Ungdommens vel, Ungdomsringsen, Rådet for Socialt Udsatte

11. Sammenfattende skema

	Positive konsekvenser/ Mindreudgifter	Negative konsekvenser/ Merudgifter
Økonomiske konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for stat, kommuner og regioner	Ingen	Ingen
Økonomiske konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for erhvervslivet	Ingen	Ingen
Miljømæssige konsekvenser	Ingen	Ingen
Administrative konsekvenser for borgerne	Ingen	Ingen
Forholdet til EU-retten	Lovforslaget indeholder ikke EU-retlige aspekter	

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Til nr. 1

Efter gældende ret, jf. retssikkerhedslovens § 88 og Bekendtgørelse nr. 458 af 15. maj 2006 om et Børneråd (Børnerådsbekendtgørelsen), skal Børnerådet arbejde på at sikre børns rettigheder samt sætte fokus på og informere om børns forhold i samfundet, herunder yde rådgivning til myndigheder om spørgsmål, der vedrører børns vilkår. Rådet skal vurdere de forhold, børn i Danmark lever under, herunder set i lyset af bestemmelserne og intentionerne i FN's Konvention om Barnets Rettigheder.

Med forslaget til § 88, stk. 1, stadfæstets gældende ret, som den er beskrevet i Børnerådsbekendtgørelsen, i forhold til Børnerådets fortalervirksomhed for børn, og over for regering og Folketing. Det fremhæves i den forbindelse i stk. 1, 2. pkt., at Børnerådet er uafhængigt i sit virke som fortaler, og at rådet er tværfagligt sammensat. Endvidere fremgår, at Børnerådet i sit virke som fortaler har til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark, og at rådet kan inddrage børns synspunkter i sit arbejde. Formålet er at præ-

cisere Børnerådets overordnede opgaver i forbindelse med dens virke som fortaler for alle børn.

Endvidere fremhæves som noget nyt i forhold til den gældende bekendtgørelse i § 88, stk. 1, 5. pkt., at Børnerådet som led i sin fortalervirksomhed kan anmode om at besøge institutioner, hvor børn opholder sig. Baggrunden er et ønske om at tydeliggøre Børnerådets muligheder for at indhente konkret viden om, hvordan alle børns rettigheder udmøntes i samfundet. Formålet er at kvalificere Børnerådets rådgivning af myndigheder i spørgsmål om børns forhold ved at styrke rådets muligheder for at opnå viden og læring gennem besøg på institutioner, hvor børn opholder sig. Det er således vigtigt, at Børnerådet som led i sin rådgivning kender til børns forhold, herunder på de institutioner, hvor børns rettigheder håndhæves af kommunale og statslige myndigheder, samt af private institutioner, der varetager opgaver vedrørende børn under tilsyn fra offentlige forvaltningsmyndigheder. Dette kan f.eks. være opholdssteder og døgninstitutioner efter servicelovens § 66, stk. 1 nr. 4 og 5, samt f.eks. offentlige og private dagtilbud, skoler og hospitaler m.v. efter henholdsvis dagtilbudsloven, folkeskoleloven, friskoleloven og sundhedsloven mv.

Med forslaget fastsættes, at Børnerådet kan anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at aflægge et besøg med

henblik på at styrke rådets viden og læring om børns vilkår. Børnerådet kan som led i et besøg f.eks. anmode om at tale med de børn, der er på institutionen, i grupper såvel som på individuel basis. Efter bestemmelsen kan Børnerådet som fortaler alene formidle generel viden om børns forhold. Forslaget har således alene til hensigt at understøtte rådets vindsindsamling om børns generelle opvækstvilkår, herunder også om de børn, som ikke så ofte selv kommer til orde i debatten (f.eks. børn, som er anbragte uden for hjemmet mv.).

Idet Børnerådet anses for at være en del af den offentlige forvaltning, er rådet tilsvarende omfattet af de regler, som gælder for offentlige myndigheder, herunder f.eks. reglerne om indhentning samt videregivelse af oplysninger efter persondatalovens §§ 7 og 8 samt forvaltningslovens almindelige bestemmelser, jf. bl.a. forvaltningslovens §§ 27 og 32 og straffelovens § 152. Det medfører bl.a., at Børnerådet som udgangspunkt ikke må indhente oplysninger om persons rent private forhold uden samtykke. Endvidere medfører det bl.a., at Børnerådet ikke må skaffe sig fortrolige oplysninger, som ikke er af betydning for udførelsen af rådets opgave

Såfremt Børnerådet i sin besøgsvirksomhed bliver bekendt med konkrete forhold, som rådet finder bekymrende, vil rådet skulle videregive sin bekymring til relevante myndigheder, herunder eksempelvis den kommunale myndighed, Folketingets Ombudsmand, Ankestyrelsen eller tilsvarende kompetente myndigheder. Forslaget tildeler således ikke Børnerådet kontrol-, klage- eller tilsynsbeføjelser i lighed med de beføjelser, som f.eks. kommunalbestyrelsen og Ankestyrelsen har efter servicelovens regler mv.

Børnerådet er omfattet af servicelovens § 153 om fagpersoners skærpede underretningspligt, herunder også når Børnerådet aflægger besøg på institutioner, hvor børn opholder sig. Underretningspligten indtræder, når der er kendskab til eller grund til at antage, at et barn eller en ung under 18 år kan have behov for særlig støtte, at et barn umiddelbart efter fødslen kan få behov for særlig støtte på grund af de vordende forældres forhold, eller at et barn eller en ung under 18 år er udsat for vold eller andre overgreb.

Formålet med Børnerådets besøgs mulighed er at kvalificere rådets muligheder for at opnå viden og læring gennem besøg på steder, hvor børn opholder sig. Rådet har ikke til opgave at udøve tilsynsvirksomhed ift. konkrete institutioner eller børn. Der vurderes derfor ikke at være grundlag for en egentlig ret til at få adgang til en institution evt. ved tvang, idet dette vurderes at ville være for uforholdsmæssigt indgribende, og endvidere i uoverensstemmelse med proportionalitetsprincippet, hvorefter et indgreb ikke bør være mere indgribende, end hvad formålet tilsiger.

Rådet kan i forbindelse med et evt. afslag på en anmodning om besøg overveje, om afslaget giver grundlag for at henvende sig til den ansvarlige myndighed, herunder f.eks. kommunalbestyrelsen, med henblik på at vurdere, om afslaget giver anledning til bekymring for børns forhold.

Til § 2

Det foreslås, at lovforslaget træder i kraft den 1. juli 2012.

Lovforslaget sammenholdt med gældende lov

*Gældende formulering**Lovforslaget*

§ 1

I lov om retssikkerhed og administration på det sociale område, jf. lovbekendtgørelse nr. 656 af 15. juni 2011, som ændret ved § 11 i lov nr. 434 af 8. maj 2006 og § 4 i lov nr. 152 af 28. februar 2012, foretages følgende ændring:

§ 88. Socialministeren nedsætter et børneråd, der skal arbejde på at sikre børns rettigheder samt informere og rådgive om børns forhold i samfundet. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed.

Stk. 2. Socialministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.

1. § 88 affattes således:

»§ 88 Social - og integrationsministeren nedsætter et børneråd, som skal virke som fortalere for børn. Rådet er uafhængigt og tværfagligt sammensat. Som led i sin fortalervirksomhed skal rådet informere og rådgive regering og Folketing om børns forhold i samfundet samt arbejde på at sikre børns rettigheder. Rådet har endvidere til opgave at vurdere og informere om børns vilkår i Danmark. Rådet skal inddrage børns synspunkter i sit arbejde og kan som led i sin fortalervirksomhed anmode institutioner, hvor børn opholder sig, om at måtte aflægge dem besøg.

Stk. 2. Staten betaler udgifterne ved rådets virksomhed. Social og integrationsministeren fastsætter regler om rådets sammensætning og opgaver.«

§ 2

Loven træder i kraft den 1. juli 2012.